

בש"פ 7131/22 - אברהם אבוקרט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7131/22 - ב'

לפני: כבוד הרשמת ליאור משאלי שלומאי

המבקש: אברהם אבוקרט

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

**בקשה נוספת מיום 25.12.2022 להארכת מועד
להגשת הליך ערעורי; תשובת המשיבה מיום
26.12.2022**

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד של חודשיים נוספים להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים י' שטרית, ס' דבור, א' אבו-אסעד) בע"פ 42897-02-22 מיום 4.9.2022 (להלן: פסק הדין), בגדרו נדחה בעיקרו ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו. זוהי בקשה שניה של המבקש להארכת מועד לנקיטה בהליך ערעורי על פסק הדין, כאשר בקשתו הראשונה להארכת מועד של חודשיים מיום 27.10.2022 התקבלה בהחלטתי מיום 6.11.2022, וזאת בהיעדר התנגדות מצד המדינה.

2. בבקשה דנן טוען המבקש, המייצג את עצמו, כי הוא פועל באופן יומיומי להגשת בקשת רשות הערעור, ואולם הכנתה כרוכה במעבר של המבקש, אשר כאמור אינו מיוצג בהליך זה, על חומרים רבים שמקורם בהליכים קמא, ומשכך נדרשת הארכה המבוקשת. עוד יצוין כי חרף העובדה שבכותרת הבקשה התבקשה ארכה של חודשיים, בגוף הבקשה צוין המבקש כי הוא "מבקש באופן חריג מבית המשפט שלא יגביל אותי בזמן". המדינה מתנגדת לבקשה, אשר לטענתה אינה כוללת כל נימוק המצדיק את מתן הארכה המבוקשת. כן נטען כי הבקשה מכילה דברי בלע והכפשות, וכי לא היה מקום להגישה במתכונת זו.

עמוד 1

3. לאחר העיון בבקשה ובתשובה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

4. כידוע, הכלל הוא כי הארכת מועד בהליך פלילי תינתן רק בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (ראו: בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.7.2006)). בתוך כך ישקול בית משפט, בין היתר: את משך האיחור, את ההצדקה הנטענת לאיחור ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.8.2009); בש"פ 2311/20 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.3.2020)). בהקשר זה אף הודגש לא אחת, כי על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד בהליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה (ראו: בש"פ 4943/21 בנזכריה נ' מדינת ישראל (18.7.2021)).

5. בענייננו, כאמור, פסק הדין ניתן ביום 4.9.2022, וביום 6.11.2022 ניתנה למבקש ארכה בת חודשיים לנקיטה בהליך ערעורי (עד ליום 26.12.2022). הבקשה דן הוגשה ביום 25.12.2022, ב"דקה ה-90" ממש, וזאת ללא כל הסבר להגשת הבקשה יום לפני המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור (בשים לב לארכה שניתנה), אשר מעמידה הן את בית המשפט והן את המדינה בסד זמנים דחוק ביותר. יתר על כן, הבקשה אף אינה מעלה טעם ממשי המניח את הדעת באשר לארכה הנדרשת. המבקש אמנם אינו מיוצג בהליך דנא (ולא הובהר בבקשה אם פנה לסנגוריה הציבורית לשם ייצוגו בהליך בבית משפט זה, חרף העובדה שבערכאות קמא הוא יוצג על-ידי הסנגוריה הציבורית לפחות באופן חלקי), ואולם מאז מתן פסק הדין חלפו יותר משלושה וחצי חודשים, שהם תקופה ממושכת ביחס לתקופות הקבועות בדין (ודאי בדין הפלילי) להגשת הליכים ערעוריים. על רקע האמור, איני סבורה כי העובדה שהמבקש אינו מיוצג מהווה טעם המצדיק לכשעצמו ארכה נוספת ממושכת כל כך כמבוקש.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

7. חרף האמור, לפני משורת הדין, ובשים לב לכך שהמבקש אינו מיוצג (ומטעם זה בלבד), ניתנת בזאת ארכה קצרה להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין - וזאת עד ליום 1.1.2023.

8. מצופה כי לא תתבקשנה ארכות נוספות.

9. דבר הארכה יצוין בפתח ההליך, ככל שיוגש, והחלטתי זו תצורף כנספח.

10. המזכירות תואיל להמציא החלטתי זו למבקש, ולוודא הגעתה גם באמצעות הטלפון.

ניתנה היום, ב' בטבת התשפ"ג (26.12.2022).

ליאור משאלי שלומאי
ר ש מ ת

